

[Industriministeren]

den belastning, forslaget vil være for selskaberne og for Aktieselskabs-Registeret, overstiger den forventede nyttevirkning.

De nugældende regler om offentlig indsigt i selskabernes ejerforhold blev indført i 1980. Efter de gældende regler skal selskaberne føre en fortegnelse over de selskabsdeltagere, der besidder aktier eller anpartar, der er tillagt 10 pct. af stemmerettighederne, eller hvis pålydende udgør mindst 10 pct. af aktie- respektive indskudskapitalen, dog mindst 100.000 kr. Selskabsdeltagerne, der er optaget i fortegnelsen, anføres i selskabets årsberetning. Endvidere kan enhver, der er interesseret heri, ved skriftlig henvendelse til selskabet mod et gebyr få tilsendt en udskrift af fortegnelsen. For anpartsselskaber gælder reglen kun selskaber med en indskudskapital på 300.000 kr. eller mere.

Fortegnelsen skal ligesom aktiebogen og fortegnelsen over samtlige anpartshavere være tilgængelig for bl.a. offentlige myndigheder på selskabets kontor. Selskabets årsberetning indsendes sammen med årsregnskabet til Aktieselskabs-Registeret. Dog kan selskaber, der med hensyn til balance, omsætning og medarbejderantal anses for små selskaber, undlade at indsende årsberetning.

Status i dag er, at offentligheden og offentlige myndigheder skulle have ganske gode muligheder for at orientere sig om, hvem der står bag selskaberne.

Bestemmelserne foreslås nu udvidet til at omfatte flere selskaber, således at anpartsselskaber skal føre den særlige fortegnelse over de væsentlige selskabsdeltagere, og således at små selskaber også skal indsende årsberetning til registeret.

Endvidere foreslås omfanget og oplysningerne udvidet, således at selv den mindste besiddelse skal med i fortegnelsen, i anpartsselskaber således besiddelser helt ned til 8.000 kr. Grunden til, at man i 1980 indførte en grænse på 100.000 kr., var, at man ikke mente, at besiddelser under denne grænse kunne have offentlighedens interesse.

Det foreslås tillige, at der i årsberetningen foruden navn, stilling og bopæl anføres antal aktier eller anpartar med oplysning om deres pålydende, og hvilken aktieklasser de tilhører.

Når disse oplysninger ikke kræves medtaget i årsberetningen i dag, skyldes det, at loven opererer med to slags oplysninger, dels den årlige historiske grovorientering i årsbe-

retningen, nemlig forholdene, som de var ved årsregnskabs balancetato, dels den aktuelle finorientering i form af en udskrift af fortegnelsen, der rummer de aktuelle aktiebesiddelser. I denne udskrift findes de oplysninger, som forslaget ønsker medtaget i årsberetningen.

Vedtages forslaget, udvides mængden af oplysninger, der skal indgå i årsberetningen, væsentligt, men det er tvivlsomt, hvor relevante disse nye oplysninger vil være i forbindelse med bekæmpelse af det, som denne sag drejer sig om, nemlig konkursrytteri.

Hvad angår udvidelsen af antallet af selskaber, der er omfattet af bestemmelserne, er det nok rigtigt, at selskaber med en lille indskudskapital er relevante i sammenhæng med konkursrytteri. Konsekvensen af udvidelsen bliver imidlertid, at oplysningspligten også kommer til at omfatte mange anpartshavere med småbesiddelser, for hvem konkursrytteri ligger fjernt. Ud over den administrative belastning, disse dele af forslaget lægger på de mindre selskaber, vil Aktieselskabs-Registeret være nødsaget til at bruge ressourcer på at kræve oplysninger ind for de selskaber, der ikke af sig selv efterlever disse regler. Aktieselskabs-Registerets erfaringer med hensyn til bl.a. området med årsregnskaber er, at det ofte er forbundet med betydelige vanskeligheder at få indsendt årsregnskaber, der ikke er indleveret rettidigt.

Der foreslås endelig indført en spørgsmålsret for overregistrator over for selskabsdeltagerne, hvis årsberetning ikke indsendes rettidigt.

Jeg finder forslagets omfattende spørgesystem meget upraktisk. Der er tale om spørgsmål vedrørende historiske, måske forældede, oplysninger fra årsregnskabs balancetato. Sanktionen, hvis der ikke kommer et dokumenteret svar om overdragelse, er en tvangsformodning for ejerskab, en formodning, som ofte vil kunne være forkert. Hvilken interesse knytter der sig til en forkert formodning?

Spørgsmålet er således, om lovforslaget i det hele taget er det rigtige middel til at bekæmpe det, som vi alle her ønsker at bekæmpe: konkursrytteri, og ikke blot er et spørgsmål om, at man i disse tilfælde med dette forslag pålægger selskaberne, selskabsdeltagerne og Aktieselskabs-Registeret en række nye byrder.